

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Ανατρέχοντας στα του Οίκου μας, δηλ. στις δράσεις της **Ελλάδας** καθώς και της **ΕΕ** και του **NATO**, θα μπορούσαμε να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Σήμερα, με την ευκαιρία του πολέμου στην Ουκρανία, (1) η Γερμανία επανεξοπλίζεται και (2) τα Αμερικανικά στρατεύματα μετακινούνται από το έδαφος της Γερμανίας προς Πολωνία και χώρες Βαλτικής. Κατά συνέπεια, εμείς στη **Δύση (Αμερική και Ευρώπη) παραβιάζουμε τη Συμφωνία στη Διάσκεψη της Γιάλτας** περί «*εκμηδένισης του γερμανικού милитарισμού, για να μην μπορέσει ξανά η Γερμανία να απειλήσει την παγκόσμια ειρήνη*» μετά από τους 2 Παγκόσμιους Πολέμους που προκάλεσε με συνέπεια την απώλεια 120 εκατ. ανθρώπων.

Το NATO και η ΕΕ, σε αντίθεση με όσα είχε υποσχεθεί η Δύση στη Ρωσία το 1990, επεκτάθηκαν ανατολικά και περιέλαβαν χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, αντί να τις ενθαρρύνουν να λειτουργούν αυτόνομα ως Buffer μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Άρα **Αμερική και Ευρώπη παραβιάζουμε την υπόσχεσή μας στη Ρωσία στο πλαίσιο της Συνθήκης 2+4.**

Για παράδειγμα, το 2004 βάλουμε στην ΕΕ και στο NATO τις χώρες της Βαλτικής (Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία) τέως μέλη της Σοβιετικής Ένωσης που συνορεύουν με τη Ρωσία. Σημειωτέον ότι οι χώρες αυτές δεν πληρούσαν τα κριτήρια εισόδου στην ΕΕ. Άρα, εμείς **οι Ευρωπαίοι παραβιάζουμε τις συνθήκες της ΕΕ.** Γιατί άραγε;

Η δικαιολογία μας ήταν ότι θα «*εκδημοκρατίζαμε*» αυτές τις χώρες. Ας πάρουμε το παράδειγμα της Λετονίας. Είκοσι (20) περίπου χρόνια μετά την ένταξή της στην ΕΕ, η Λετονία έχει 200.000 κατοίκους (κυρίως Ρώσους) με στερημένα εκλογικά και όλα τα πολιτικά δικαιώματα. Το 2015 η Λετονία πέρασε νόμο για «*ηθική διαπαιδαγώγηση*» στα σχολεία με απόλυση δασκάλων που δεν είναι «*πιστοί στο κράτος*». Το 2019 έκλεισε 9 Ρωσικά κανάλια τηλεόρασης. Ακόμα και σήμερα δεν εγγυάται την ισότητα των φύλλων και τις διακρίσεις των μειονοτήτων στα σχολεία και στις

δουλειές. Άρα, **όχι μόνο δεν την εκδημοκρατίσαμε** στα 20 χρόνια που είναι ενταγμένη στην ΕΕ, αλλά εξακολουθεί να παραβιάζει ανεμπόδιστα τα βασικά κριτήρια συμμετοχής της στην ΕΕ.

Αντίστοιχα σήμερα, αντί να ενθαρρύνουμε την Ουκρανία να λειτουργήσει ως ουδέτερη ζώνη μεταξύ Δύσης και Ανατολής, κουβεντιάζουμε την είσοδό της στην ΕΕ (και ίσως και στο ΝΑΤΟ) εν μέσω πολέμου της με τη Ρωσία. Στέλνουμε όπλα στους Δυτικούς Ουκρανούς για να πολεμάνε τους Ανατολικούς Ρωσόφωνους Ουκρανούς και τους Ρώσους. Δηλαδή, **ρίχνουμε λάδι στη φωτιά, χωρίς να υπολογίζουμε μια πιθανή πυρηνική σύρραξη.**

Και διερωτώμαι, **μήπως λειτουργούμε ύπουλα και υποκριτικά ως αρπακτικά στις χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης**, δήθεν εκδημοκρατίζοντάς τες.

Μήπως **θυμόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα όποτε μας συμφέρει**, και τα ξεχνάμε ως προς την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο, τον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας, Σερβίας και Λιβύης από το ΝΑΤΟ και της Συρίας από την Αμερική, την εισβολή των Αμερικανών σε Αφγανιστάν και Ιράκ, συχνά **παραβιάζοντας αποφάσεις του ΟΗΕ**; Εμείς οι Δυτικοί πήγαμε να εξάγουμε δημοκρατία, αλλά φαίνεται εκ του αποτελέσματος ότι αφήσαμε στάχτη πίσω μας, γυρίζοντας αυτές τις χώρες 50 χρόνια πίσω, με εμφύλιους πολέμους και κενό εξουσίας, επειδή η ηγεσία τους δεν μας άρεσε. Μήπως αντί να εκδημοκρατίζουμε, χρυσάφι ακουμπάμε και κάρβουνο γίνεται;

Μήπως **θυμόμαστε τη διατήρηση των συνόρων επιλεκτικά**; Ως μέλη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ δεν είχαμε πρόβλημα όταν κατακερματίζαμε τη Γιουγκοσλαβία σε 7 χώρες; Γιατί επιτρέψαμε στη σημερινή Γερμανία να κάνει αυτό που επιδίωκε η Γερμανία του Χίτλερ, δηλ. να σπάσουν η Γιουγκοσλαβία και η Τσεχοσλοβακία σε κομμάτια. Είμαστε υπερήφανοι που το ΝΑΤΟ πέτυχε τους στόχους του Χίτλερ;

Μήπως **εφαρμόζουμε 2 μέτρα και 2 σταθιά**; Είχαν δίκιο οι ΗΠΑ να επέμβουν στην Κούβα το 1961 για να ανατρέψουν τον Φιντέλ Κάστρο; Είχε δίκιο ο Κένεντι το 1962 όταν ήταν έτοιμος για πυρηνικό πόλεμο αν δεν απομάκρυναν οι Σοβιετικοί τους πυραύλους τους από την Κούβα που συνορεύει με τις ΗΠΑ; Αν ναι (γιατί αυτά είναι τα πραγματικά γεγονότα) γιατί δεν έχει

δίκιο ο Πούτιν σήμερα που ζητάει να μην επεκταθεί το ΝΑΤΟ στην Ουκρανία που συνορεύει με τη Ρωσία;

Μήπως, ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ, λειτουργούμε ως **πειρατές** με στόχο όχι τον εκδημοκρατισμό και την ειρήνη αλλά την εκμετάλλευση και τον πόλεμο;

Όσο για εμάς τους Έλληνες, πώς μπορούμε να κάνουμε τους τέως συμμάχους εχθρούς, και τους εχθρούς (που έκαναν 2 Παγκόσμιους Πολέμους) συμμάχους με τόση ευκολία; **Γιατί ξεχνάμε** το χρέος της Γερμανίας στην Ελλάδα (Επανορθώσεις, Αποζημιώσεις και Κατοχικό Δάνειο) από το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο; **Γιατί δεχόμαστε** δουλικά να μας πιέζουν για αποπληρωμή του δικού μας χρέους όταν αρνούνται οι ίδιοι με αλαζονεία και υποκρισία να εξοφλήσουν το δικό τους χρέος προς εμάς; Γιατί επιτρέπουμε αδιαμαρτύρητα στη Γερμανία να επανεξοπλιστεί όταν στον 2^ο ΠΠ εξόντωσε το 13% του Ελληνικού πληθυσμού και κατέστρεψε 1770 ελληνικά χωριά και πόλεις;

Σήμερα με την Ουκρανία είμαστε ξαφνικά βασιλικότεροι του βασιλέως. Όχι μόνον καταδικάσαμε την εισβολή των Ρώσων αλλά στέλνουμε και όπλα στους Δυτικούς Ουκρανούς. Τουλάχιστον ο Σέρβος Πρόεδρος είπε ότι θα καταδικάσει την εισβολή των Ρώσων στην Ουκρανία μόνον όταν η Δύση καταδικάσει την επίθεση του ΝΑΤΟ στη χώρα του. Ούτε αυτό το στοιχειώδες δεν ψελλίσαμε, ότι **θα καταδικάσουμε την Ρωσική εισβολή όταν Αμερική και Ευρώπη καταδικάσουν την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο**. Λειτουργούμε σύμφωνα με το συμφέρον της Ελλάδας ή κάποιων άλλων;

Ελένη Σαββάκη,
Ομότιμη Καθηγήτρια Ιατρικής,
Πανεπιστημίου Κρήτης.